

Sarti, ahol a jó időre nem kell várni

Egy győzelemről beszélek mára

Először lesz egy forduló? Vajon semmit nem hagytam otthon? Remélem kibővelem az utat. Ezek a gondolatok azok, melyeket biztosan mindenki megfogalmazott magában indulás előtt. Végre elérkezett július második napja, amikor 57 fiatal - Hajdúhadházi, Ásotthalasi, Nyírtúr és Debrecenből - elindult Gőrgőszőlő felé. Az öt mára az elindult, a szerb határt átlépve egy hatalmas defekt tett bennünket kényszerpihenőre. De ahogyan tudjuk, Isten a rosszból is a legjobbat hozza ki, így a káosz 3 órás pihenő alatt összeszokott a csapat.

A kimerítő és hosszadalmas buszozást végül felváltotta a tenger hűs vize. A magával ragadó káosz vonzott minket mindennap. Még az érkezés se sok mindenkit érdekelt, lehet, hogy a meleg miatt vagy talán azért, mert tudták, hogy este - amikor az éjtel beindul - milyen érdekességeket tartogat számukra ez a kis falu. Ugyanis itt megérezhettük a helyi ételt, ehettünk egy finom salátát vagy elnyalhattunk egy hústól fagyit. A kitűnő élményt és látványt még csak fokozta a Narancspart, amelyhez egyesek gyalog jutottak el a Phyllis Hoteltől. A tenger elővilága és tisztasága ismét bűvőre varázsolt bennünket, amikor ellátogattunk Neos Marmarosra hajóval. A gőrgő zene, a hajómotor hangja és az idegenvezető érdekfeszítő előadása felhívta a figyelmet arra, hogy ahol vagyunk, egyre szebb és szebb. A kikötőből a hotelig az utat busszal tettük meg. Ez idő alatt az éjtel mindenkihez ellátogatott és csak az ajtó nyitására engedte el a dobozait. Voltak olyan bűvő jelentkezők is, akik Thessalonikába mentek, hogy egy felejthetetlen napot töltsenek a csúszdaparkban.

Az események gyors egymásutánjára káosz történt, hogy Lakatos Renáta és Mezei Viktor házasságot kötött Isten színe előtt a tengerparton. A meghatározó és felejthetetlen esküvőt a fiatalok szervezték, az éjtel pedig Szabó János körte ránk... És elérkezett a szombat, a pihenés népe. Ezen a napon egy kolostor mellett lévő olajfaligethez ellátogattunk el, és mint Jézus a tanítványokkal, mi is leültünk és a néppel dicsőítettük Istenünket az Ő nagy jászájáról. Dél előtt folytattuk járkásbát, melyet egészen hatáig, napi két időpontban is figyelemmel kísérelhettünk.

Nagyon nehézre esett erről a kellemes helyről haza indulnunk, de büszkék abban, hogy nemsokára ismét találkozunk!

Á

D. N.